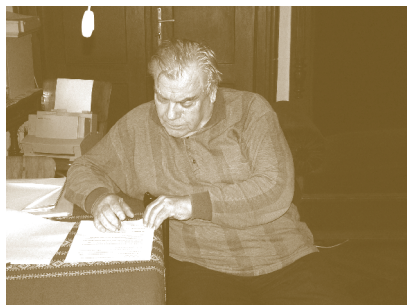

IN MEMORIAM: ANĐELKO KLOBUČAR (11. srpnja 1931. – 7. kolovoza 2016.)

Nekrolog za Anđelka Klobučara

Uz ime Anđelka Klobučara, plemenitoga i nadasve dragoga čovjeka kojega smo svi poštovali i voljeli, vežu se samo lijepe riječi, od kojih svaka za sebe ima istinski smisao. Nisu to samo puke riječi hvale za čovjeka koji nas je nedavno napustio i otisnuo se u vječnost. Mnogočime nas je taj sjajni glazbenik za života zadužio te ćemo ubuduće, samo na spomen njegova imena, biti jednostavno sretni i ponosni što smo ga poznavali, osobno ili profesionalno. Bio je jedan od onih rijetkih ljudi koji su svoje golemo enciklopedijsko znanje nosili kao da je to nešto najprirodnije na svijetu, a pri tome smo svi dobro znali da za njega nije postojalo baš ni jedno stručno pitanje na koje ne bi znao odgovoriti.

Anđelko Klobučar pripadao je kao instrumentalni umjetnik Hrvatskomu društvu glazbenih umjetnika, a njegov doprinos u domeni njegova najmilijega instrumenta, orgulja, nemjerljiv je. Još kao dječak pokazivao je istančan ukus u crtanju i baratanju bojama, što je poslije utjecalo na njegov odnos prema glazbi, te će upravo raskošni kolorit po-

stati dominantna odlika njegovih interpretacija na orguljama, čime je osvježio dotad neutralni i pomalo sivi pristup orguljskomu zvuku i registraciji. Još je živo sjećanje na njegovu nenadmašnu sposobnost improvizacije koju mu je omogućilo njegovo iznimno bogato teoretsko znanje, ali jednako tako i glazbenička intuicija i nadahnuće.

Kao interpret nije poznao granice u biranju svojega repertoara, koji seže od baroka do suvremenih strujanja, posebno se pak istaknuvši u praizvođenju velikih koncertantnih djela drugih hrvatskih skladatelja, iako je i sam tvorac najopsežnijega opusa za orgulje koji broji oko 70 skladba. Nastupa diljem Europe i Rusije, prvi je hrvatski orguljaš koji je pozvan da nastupi u pariškoj Notre-Dame, a u hrvatskoj sredini prvi u integralnom obliku izvodi skladbe za orgulje Oliviera Messiaena, i to tijekom tri nedjelje u mjesecu svibnju 1986. Bio je to njegov osobni podvig, ali i velik događaj za našu kulturnu sredinu. Bilježi i mnogobrojne nastupe s različitim hrvatskim orkestrima, nastupa na *Bienallu* i *Danima hrvatske glazbe*, intenzivno surađuje s Ljiljanom Molnar-Talajić i Preradom Detečekom.

Kao skladatelj rado se odaziva na pozive kolega kojima posvećuje nove skladbe za cijelu paletu različitih instrumenata, te je jedan od najizvođenijih i najomiljenijih hrvatskih skladatelja. Daleke 1974. godine aktivno je sudjelovao u izgradnji i postavljanju velikih koncertnih orgulja u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskoga, pa je i u toj palači glazbe ostavio svoj trajni trag. Anđelko Klobučar bio je počasni član Hrvatskoga društva glazbenih umjetnika, dobitnik Nagrade *Milka Trnina* i dobitnik najveće Nagrade Društva za životno djelo *Lovro pl. Matačić*.

Često ćemo čuti da je akademik Klobučar bio skroman čovjek, ali ja bih rekla da u tako bogatu i plodnu životu skromnosti jednostavno nije bilo mjesta, ali je bilo mnogo ljudske topline, duboke vjere i iskrene poniznosti. Jer naš je dragi Anđelko vrlo dobro znao da je njegov život i njegovo poslanje u službi i u rukama Svevišnjega, koji svime i zauvijek vlada.

Dragi Anđelko, neka Ti je slava i hvala Ti na svemu što si nam podario.

Višnja Mažuran-Brajković,
predsjednica Hrvatskoga društva glazbenih umjetnika